

Laudáció a MÚOSZ Környezetvédelmi Szakosztálya számára

Soó Rezső-díjra

Csávás Sándor tavaly április végén vonult nyugdíjba, ebben a három évtizedben a munkaterület minden részét megismerte, és tudósította. Kapcsolatai szerteágazóak voltak, és ahogy kell, egy újságírónak, ő ápolta is a kapcsolatait.

Munkája mellett jutott ideje arra is, hogy az új kollégák betanításával is foglalkozzon, hogy segítse munkájukat.

Közben arra is jutott ideje, hogy továbbképezze magát, tanári és közgazdasági diplomát és a MÚOSZ újságíró iskolát is elvégezte.

Környezetvédelemről több mint 25 évig írt a Magyar Távirati Irodánál, ahol a környezetvédelmet a mezőgazdasághoz sorolták, amikor nem tartozott önálló minisztérium alá. Ez utóbbi esetben is a területgazda ő volt. Így a magyar környezetügy helyzetét több mint negyed századig kísérte figyelemmel testközelből.

Tudom, hogy a Magyar Távirati Iroda munkatársait sem fizetéssel, sem szakmai elismeréssel nem volt szokás elhalmozni, ő mégis saját területéről több kitüntetést és díjat is begyűjtött, ez jelzi, hogy szakmájában mégis elismerték.

Munkáját többek között a Földművelésügyi Minisztérium központi erdészeti igazgatósága, valamint az Országos Erdészeti Egyesület a „Kétmilliomodik hektár magyar erdő” emlékéremmel ismerte el a magyar erdők érdekében kifejtett újságírói tevékenységét. (2010.)

A „Zöld Toll” díjat a földművelésügyi minisztertől 2014-ben kapta meg a Környezetvédelmi Világnap alkalmából.

A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (Nébih) elnökhelyettesétől a 125 éves magyar növény-fajtakísérlet évfordulóján emléklapot kapott. (2017.)

Ezek után itt volt az ideje, hogy mi is elismerjük, ezért döntöttünk úgy, hogy idén ő kapja a Soó Rezső-díjat.